

344. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van **MATTHIAS ANDREAS JOSEF BASTEN** en 19 anderen moge de ondergeteekende het volgende aantekenen.

Vijf van de twintig voorgedragen (artikel 1 onder 2°, 3°, 12°, 16° en 17°) zijn oud-Nederlanders, die ingevolge artikel 7, lid 1, sub 5°, van de wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlandschap en het ingezetenschap, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 29 November 1935 (*Staatsblad* n°. 685), hun Nederlandschap hebben verloren door tien achtereenvolgende jaren woonplaats te hebben gehad buiten het Rijk en zijne koloniën of bezittingen. Zij hadden, door gebruik te maken van den daartoe bij evengenoemd artikel 7 aangewezen weg, verlies van het Nederlandschap kunnen voorkomen. Ofschoon zij dit middel niet hebben aangewend, stellen zij blijkbaar op het bezit van de Nederlandsche nationaliteit prijs. Waar zij van goed gedrag en niet armlastig zijn, bestaat er alle aanleiding hen door middel van naturalisatie alsnog in de gelegenheid te stellen, hun door langdurige afwezigheid teloorgegaan staat van Nederlander terug te krijgen.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 1°, afkomstig uit Kohlscheid (Pruisen), is sedert kort na zijne geboorte in Nederland woonachtig. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijne kinderen genieten eene Nederlandse opvoeding. Hij voelt zich Nederlander. Als brandstoffenhandelaar heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 4° genoemde verzoeker, Nederlander van geboorte, heeft het Nederlandschap verloren door naturalisatie tot Duitscher. Tot zijn 23ste jaar is hij Nederlander geweest. Sinds 1934 is hij weder in Nederland gevestigd, alwaar hij voornemens is te blijven. Hij is werkzaam in den kunst- en antiquiteitenhandel. Uit eigen in Nederland belegd vermogen voorziet hij in zijn onderhoud.

De in artikel 1 onder 5° genoemde verzoekster, van Belgische nationaliteit, is sinds 1921 in Nederland woonachtig en is voornemens hier te blijven. Door haar langdurig verblijf hier te lande gevoelt zij zich Nederlandsche. Ook met het oog op hare dochter wordt het Nederlandschap door haar begeerd. In haar onderhoud is en wordt voorzien.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 6°, geboortig uit Gross Lichterfelde (Pruisen), is sinds 1921 hier te lande gevestigd. Hij voelt zich hier ingeburgerd. Zijne kinderen genieten eene Nederlandsche opvoeding. Als procuratiehouder heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 7° genoemde verzoeker is van Russische herkomst. Hij is sinds 1924 op Nederlandsch grondgebied gevestigd. Zijn vader is als adjunct-referendaris bij de Staatsspooren Tramwegen in Nederlandsch-Indië in Gouvernementsdienst. Hij studeert in de biologie aan de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam en voelt zich Nederlander. Door zijn vader wordt in zijn onderhoud voorzien.

De in artikel 1 onder 8° genoemde, afkomstig uit Bremen, is sinds 1913 in Nederlandsch-Indië gevestigd. Hij is gehuwd met eene in Nederland geboren vrouw. Door langdurig verblijf in Nederlandsch-Indië gevoelt hij zich Nederlander. Als procuratiehouder heeft hij een bestaan.

De verzoekster, genoemd in artikel 1 onder 9°, is van Poolsch-Galicische herkomst. Zij is sinds 1917 hier te lande gevestigd. Hare ouders met twee broeders en eene zuster zijn bereids tot Nederlander genaturaliseerd. Eene andere zuster is met een

Nederlander gehuwd. Zij voelt zich Nederlandsche. Als pottenbakster voorziet zij in haar onderhoud.

De in artikel 1 onder 10° genoemde verzoeker, Nederlander van geboorte, heeft het Nederlandschap verloren door naturalisatie tot Rus. Sinds eind Maart 1934 is hij weder in Nederland woonachtig en is voornemens hier te blijven. Zijne twee zusters en een broer zijn allen Nederlanders door geboorte. Hij was destijds als vrijwilliger bij de stafmuziek van het vierde regiment te Leiden en is daarna van 1892—1897 bij het Stedelijk Orkest te Utrecht werkzaam geweest. Uit eigen middelen voorziet hij in zijn onderhoud.

De in artikel 1 onder 11° genoemde is van Oostenrijksche herkomst. Op zijn negende jaar is hij met een kindertrein naar Nederland gekomen en is sindsdien hier gebleven. Bij Nederlandsche pleegouders heeft hij toen eene Nederlandsche opvoeding genoten. Als kantoorbediende voorziet hij in zijn onderhoud.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 13°, afkomstig uit Crefeld (Pruisen), is vanaf zijn vierde jaar in Nederland woonachtig. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw en voelt zich Nederlander. Ook met het oog op zijn kind wordt het Nederlandschap door hem op prijs gesteld. Zijn broer is bereids tot Nederlander genaturaliseerd, terwijl zijne beide zusters door huwelijk het Nederlandschap verkregen. Als electro-technicus voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De in artikel 1 onder 14° genoemde verzoeker is van Tsjecho-Slowaaksche herkomst. Hij is sinds 1925 duurzaam in Nederland gevestigd, na ook te voren reeds eenigen tijd hier gewoond te hebben. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijne zakelijke belangen zijn in Nederland gelegen. Hij voelt zich Nederlander. In den katoenhandel heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 15° genoemde, afkomstig uit Aken (Pruisen), is sinds 1928 in Nederland woonachtig. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijne beide kinderen zijn in Nederland geboren. Als scheikundige bij eene zeepfabriek heeft hij een bestaan. Ook is hij privaats docent aan de Handelshoogeschool te Tilburg.

De verzoekster, genoemd in artikel 1 onder 18°, is geboren te Verviers (België) uit Duitse ouders. Sinds 1918, vanaf haar zesde jaar, is zij in Nederland woonachtig. Zij is er bij het huishoudonderwijs werkzaam.

De in artikel 1 onder 19° genoemde verzoeker, Nederlander van geboorte, heeft het Nederlandschap verloren door opening in het Italiaansche Staatsverband. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw, die mede bijzonder prijs stelt op het terugkrijgen van de Nederlandsche nationaliteit. Hij staat aan het hoofd van eene onderneming, welke een belangrijk aantal Nederlanders in dienst heeft.

De in artikel 1 onder 20° genoemde is van Oostenrijksche herkomst. Hij is sinds 1921 in Nederland woonachtig, waar hij voornemens is te blijven. Zijne kinderen hebben eene Nederlandsche opvoeding genoten. Hij is werkzaam als hoogleraar aan de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam.

Ten aanzien van allen geldt, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hunne nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet eene dubbele nationaliteit zullen hebben.

Omtrent den in artikel 1 onder 19° genoemde zij hierbij nog aangeteekend, dat, niettegenstaande het verlies van de Italiaansche nationaliteit, de militaire verplichtingen tot den vijf- en vijftigjarigen leeftijd blijven bestaan, vermits de Italiaansche Regeering niet de bevoegdheid heeft den genaturaliseerde daarvan te ontslaan. In de bepaalde omstandigheden van dit geval (verzoeker staat geen drie jaren meer van den vijf- en vijftigjarigen leeftijd af) is daarin echter geen overwegend bezwaar gevonden.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAİK.

¹⁾ Zijn, met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken, nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.